

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 1/P/2012

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA NR. 3 P/ din 04 aprilie 2012

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului C.G., prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria H., având ca obiect abaterea disciplinară constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii, prevăzută de art. 99 lit. a) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din data de 04.04.2012, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când Secția, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 05.04.2012 și a dat următoarea hotărâre:

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori la data de 31.01.2012, sub nr. 1/P/2012, Comisia de disciplină pentru procurori a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului C.G., prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria H., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii, prevăzută de art. 99 lit. a) teza a II-a din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că pârâtul procuror C. G. a încălcat dispozițiile referitoare la incompatibilități, reglementate de art. 48 lit. d) și f) din Codul de procedură penală raportat la art. 49 alin. (2) Cod procedură penală, în sensul că a efectuat controlul de legalitate și temeinicie a soluției adoptate în dosarul nr. 310/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria H., dosar în care era cercetată soția sa, C.A..

În drept, Comisia de disciplină pentru procurori și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din legea sus-menționată.

La termenul de judecată din data de 15.02.2012, pârâtul procuror C.G. a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea, ca nefondată, a acțiunii disciplinare.

La termenul de judecată din data de 7 martie 2012, a fost audiat pârâtul procuror C.G., care a relatat, cu unele nuanțări, aceeași situație de fapt cu cea reținută în conținutul acțiunii disciplinare.

La data de 04.04.2012, Secția a procedat la audierea martorilor B.M.G. și P. M. C., martori propuși din oficiu.

Analizând ansamblul probator administrat în cauză, Secția pentru procurori

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

reține următoarele:

La data de 1 martie 2011, S.C. U.L.C. IFN S.A., prin reprezentanții săi legali, a formulat plângere penală împotriva S.C. R. T. G.S.R.L., în calitate de utilizator în contractul de leasing nr. 62066/R.-1-002, și a numitei C.A., soția pârâtului procuror C.G., în calitate de asociat, administrator statutar și reprezentant al S.C. R.T.G.S.R.L., la data semnării contractului de leasing, cu privire la comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 215 alin. (3), art. 290 și art. 291 și art. 208 din Codul penal, plângere adresată Parchetului de pe lângă Judecătoria I.

Prin adresa nr. 1088/II/1/2011 din data de 2 martie 2011, Parchetul de pe lângă Judecătoria I. a trimis plângerea, spre competență soluționare, Parchetului de pe lângă Judecătoria H.

Plângerea a fost înregistrată la această unitate de parchet la data de 8 martie 2011 și a format obiectul dosarului nr. 310/P/2011. Prin ordinul rezolutiv al pârâtului procuror C.G., prim procuror al unității de parchet mai sus menționată, din data de 7 martie 2011, plângerea a fost trimisă Poliției oraș H., pentru efectuarea de cercetări față de numita C.A. sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de de art. 215 alin. (3), art. 288 alin. (1) și art. 291 din Codul penal.

Prin același ordin rezolutiv, pârâtul procuror a dispus ca cercetările să fie supravegheate de către procurorul P.M.C.

La Poliția H., dosarul nr. 310/P/2011 a fost repartizat pentru cercetări inspectorului de poliție M.M.

La data de 21 iunie 2011, organele de poliție judiciară au înaintat dosarul nr. 310/P/2011 Parchetului de pe lângă Judecătoria H., împreună cu referatul cu propunerea de a nu se începe urmărirea penală față de C.A., apreciind că sunt

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

incidente dispozițiile art. 10 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, în ceea ce privește comiterea infracțiunilor pentru care s-au efectuat actele premergătoare.

La data de 22.06.2011, pârâtul procuror a repartizat dosarul nr. 310/P/2011 spre soluționare, procurorului P.M.C.

Acesta, prin rezoluția din data de 9 august 2011, a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 228 alin. (6) și art. 10 lit. a), b) și f) din Codul de procedură penală, neînceperea urmăririi penale față de C.A. pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 215 alin. (3), art. 288 alin. (1) și art. 291 din Codul penal.

Ulterior, pârâtul procuror C.G. a verificat această soluție sub aspectul legalității și temeiniciei, după care soluția a fost comunicată persoanei vătămate și făptuitoarei.

Prin rezoluția nr. C2/2011 din data de 22 septembrie 2011, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu, a infirmat soluția dispusă în dosarul nr. 310/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria H., la data de 9 august 2011, apreciind că cercetările efectuate sunt incomplete, că rezoluția nu este motivată în raport de infracțiunile sesizate, nefiind lămurite toate aspectele care vizau situația de fapt, așa cum rezultă din plângerea persoanei vătămate. Totodată, în temeiul dispozițiilor art. 217¹ din Codul de procedură penală, dosarul a fost trimis pentru completarea cercetărilor la Parchetul de pe lângă Judecătoria F.

Sub aspectul laturii obiective, elementul constitutiv al abaterii disciplinare, prevăzută de art. 99 litera a) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constă într-o inacțiune și anume în omisiunea magistratului de a formula cerere de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

abținere atunci când are cunoștință de faptul că se află în vreunul din cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege.

Prin incriminarea ca abatere disciplinară a situației în care nu sunt respectate cazurile de incompatibilitate expres prevăzute, legiuitorul a urmărit să ocrotească una din valorile etice fundamentale ale profesiei de magistrat, respectiv imparțialitatea.

Situația de fapt, astfel cum a fost reținută, rezultă din coroborarea declarațiilor date de pârâtul procuror, atât în cursul cercetării prealabile, cât și în fața Secției, cu cele ale martorilor P.M.C. și B. B. M.G., audiați în fața Secției.

Astfel, fiind audiat la termenul din data de 7 martie 2012, pârâtul procuror a declarat că, deși a efectuat controlul operativ curent al soluției pronunțată în dosarul nr. 310/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria H., dosar în care era cercetată soția sa, C.A., nu a făcut nici un demers de natură să afecteze imparțialitatea ofițerului de poliție, care a efectuat actele premergătoare în cauză, sau a procurorului de caz. A mai precizat pârâtul că, în opinia sa, vizând această soluție, a efectuat un act pur formal, administrativ și nu a vătămat interesele niciunei persoane.

Martorul P.M.C., procurorul care a confirmat propunerea organelor de cercetare penală, de neîncepere a urmăririi penale față de soția pârâtului procuror, a declarat în fața Secției că a soluționat dosarul nr. 310/P/2011, fără a fi influențat în vreun fel de către acesta și că, în realitate, și-a dat seama că făptuitoarea este soția procurorului ierarhic superior, doar atunci când actele premergătoare au fost finalizate de către organul de poliție.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Apărările invocate de pârâțul procuror nu pot fi reținute de Secție, deoarece, conform dispozițiilor art. 132 din Constituția României și art. 62 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, procurorii își desfășoară activitatea, potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic.

Principiul controlului ierarhic diferențiază statutul procurorilor de cel al judecătorilor care, așa cum consacră dispozițiile art. 124 alin. (3) din Constituția României, sunt independenți și se supun numai legii.

Conform acestui principiu, Ministerul Public este conceput ca un sistem piramidal, în cadrul căruia procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului acelui parchet, iar conducătorul unui parchet este subordonat conducătorului parchetului ierarhic superior. Esența acestui principiu constă în exercitarea de către procurorii cu funcții de conducere a unui control asupra soluțiilor adoptate de procurorii din subordine. Conținutul și limitele exercitării acestui controlului este stabilit prin dispozițiile Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Codul de procedură penală.

Astfel, potrivit art. 64 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 „soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către procurorul ierarhic superior, când sunt apreciate ca fiind nelegale”.

Potrivit acestui raționament, viza de legalitate aplicată de pârâțul procuror C.G. pe soluția pronunțată de procurorul P.M.C., în dosarul nr. 310/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria H., cu ocazia efectuării controlului operativ curent realizat în virtutea prerogativelor conferite de lege, nu poate fi asimilat unui act pur formal, el reprezentând o activitate similară celei de judecată la care face

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

trimitere legiuitorului în conținutul dispozițiilor art. 48 alin. (1) lit. d) Cod procedură penală cu referire la art. 49 alin. (2) Cod procedură penală.

În consecință, pârâțul procuror, efectuând controlul operativ curent al soluției pronunțată în dosarul nr. 310/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria H., avea obligația de a asigura imparțialitatea acestui act procesual și, astfel, trebuia să facă, de îndată, declarație de abținere, dat fiind faptul că, în speță, făptuitoarea era chiar soția sa.

Prin conduita sa, pârâțul procuror a afectat aparența de imparțialitate și, în consecință, garanția încrederii justițiabililor în magistrații și instituțiile care realizează actul de justiție. Or, esența imparțialității constă tocmai în obligația magistratului de a se manifesta, în același mod, față de toți participanții la proces și de a nu avea o atitudine unilaterală, care ar încălca obligația de obiectivitate, de nepărtinire și de echidistanță.

Secția reține, totodată, că fapta pârâțului procuror contravine prevederilor art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, de prevenire și sancționare a corupției, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare, conform art. 63 alin. (2) din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, care completează și definesc conținutul abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a), în teza privitoare la incompatibilități.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția apreciază că se impune a fi analizată conduita pârâtului procuror C.G. și prin prisma Proiectului de la Bangalore al Codului de conduită judiciară – 2001 adoptat de Grupul Judiciar de întărire a integrității magistraților, în cuprinsul căruia este dezvoltat conținutul principiului imparțialității și modul de aplicare al acestuia și care statuează că „imparțialitatea este indispensabilă exercitării funcției judecătorești. Ea este necesară nu numai hotărârii însăși, ci și întregii succesiuni de etape prin care se ajunge la ea.”

Sub aspectul laturii subiective, săvârșirea abaterii disciplinare, prevăzută de art. 99 lit. a) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, trebuie analizată prin prisma formei de vinovăție care, în cauză, este intenția.

Secția reține că pârâtul procuror C.G. a acționat cu intenție indirectă, în sensul că a prevăzut rezultatul faptei sale și a acceptat posibilitatea producerii lui.

În aprecierea vinovăției pârâtului procuror se au în vedere standardele de conduită profesională impuse procurorilor de art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției în care se prevede că „Magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.” În același sens sunt și dispozițiile art. 5 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care stabilesc că procurorii „sunt obligați să se abțină de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de îndeplinire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății (...)”, cât

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

[REDACTED]

și cele ale art. 10 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea nr. 328 din 24 august 2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care menționează că „în caz de incompatibilitate, judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină, potrivit legii.”

Totodată, în aprecierea vinovăției pârâtului procuror este necesar a fi analizate standardele de conduită profesională impuse procurorilor de reglementările internaționale.

Astfel, avizul nr. 3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor asupra principiilor și regulilor privind imperativele profesionale aplicabile judecătorilor și, în mod deosebit, a deontologiei, comportamentelor incompatibile și imparțialității precizează, la punctul 9, că „într-un stat de drept, opinia publică are dreptul de a se aștepta să fie stabilite niște principii generale compatibile cu noțiunile de proces corect și garantare a drepturilor fundamentale” și, la punctul 23, că magistrații „trebuie, în orice condiții, să acționeze imparțial, să asigure că nu pot exista motive întemeiate ca cetățenii să suspecteze că nu ar fi imparțial”.

Și în art. 8 din Principiile de bază ale independenței sistemului judiciar redactate de Națiunile Unite în 1985 se stipulează că magistrații „se vor comporta întotdeauna de așa măsură încât să păstreze prestanța postului lor și imparțialitatea și independența sistemului juridic”.

Consecința imediată a conduitei pârâtului procuror C.G. a reprezentat-o afectarea desfășurării în bune condiții a activității judiciare, prin crearea unei suspiciuni legitime că acesta nu a fost imparțial. Această suspiciune a fost evident amplificată și de împrejurarea că soluția de netrimitere în judecată a fost infirmată

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de procurorul ierarhic superior, iar cauza a fost trimisă altei unități de parchet spre competență soluționare.

Față de cele expuse, Secția pentru procurori va admite acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului C.G., procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria H., cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii, prevăzută de art. 99 lit. a) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și îi va aplica acestuia sancțiunea disciplinară constând în avertisment.

La individualizarea sancțiunii aplicată, în condițiile art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția are în vedere gravitatea concretă a faptei, urmările acesteia, atitudinea pe care pârâtul procuror a avut-o pe parcursul procesului, precum și circumstanțele personale ale acestuia.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cu majoritate:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva procurorului C.G., din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria H.

În baza art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică procurorului C.G. sancțiunea disciplinară constând în avertisment, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, **05 aprilie 2012.**

Cu opinie separată, în sensul respingerii acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva procurorului C.G. din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria H., ca neîntemeiată.

Apreciem că se impune respingerea acțiunii disciplinare în dosarul nr. 1/P/2012 aflat pe rolul Secției pentru procurori, ca neîntemeiată.

Invocarea prevederilor art. 48 lit. d) și f) din Codul de procedură penală, ca element ce se circumscrie încălcării normelor disciplinare, nu subzistă, deoarece referirea la soț și raporturile acestuia cu una din părți nu se aplică în procesul penal, în speță, având de-a face cu soțul cercetat și nu cu partea vătămată, civilă sau responsabilă civilmente.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

De asemenea, interesul într-o cauză privește pe procurorul care a soluționat-o și nu un interes general al unor procurori șefi sau al altor procurori.

De asemenea, se va reține că verificarea unei soluții de către conducătorul parchetului se face în mod expres numai la rechizitoriu, conform dispozițiilor art. 264 alin. (3) din Codul de procedură penală sau pe calea plîngerii împotriva soluției sau din oficiu, în situația emiterii unei soluții de netrimiteră în judecată.

Or, în speță, nu există niciuna din aceste situații, iar viza pusă pe rezoluția de netrimiteră în judecată nu este prevăzută expres în nici un text, putând fi considerată un act administrativ.

Mai mult, procurorul este independent în soluțiile pe care le dispune, ceea ce constituie o prezumție, care poate fi înfrântă numai prin dovedirea intervenției asupra sa de către conducătorul unui parchet sau un alt procuror.

Or, și sub acest aspect este evident că nu ne aflăm în prezența unei atare situații.

Deosebit de cele arătate mai sus, urmează a se reține că în urma modificărilor legilor nr. 303/2004 și nr. 317/2004 apare un nou conținut al unei abateri disciplinare, prevăzută de art. 99 lit. i) care reglementează tocmai „nerespectarea îndatoririi de a se abține”.

Sub acest aspect, este evident că această abatere nou apărută nu se poate aplica pentru fapte anterioare modificării legii, existând serioase îndoieli cu privire la obiectul material al abaterii disciplinare.